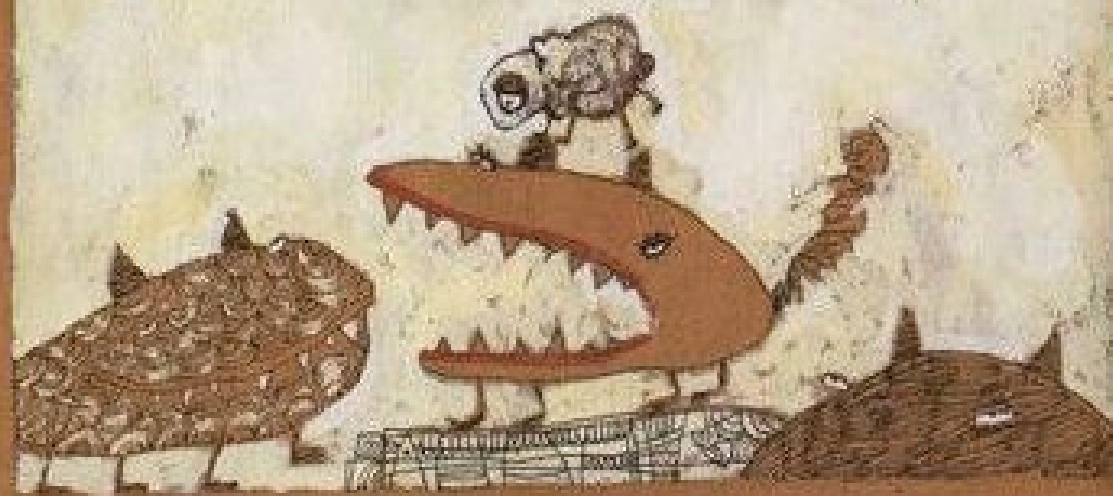

דבר שבשגרה

Shabaviz Publishing
Teheran

מאת
מריאן שאברזי אזאד
איור
אפרה נובאהר

האיכרים עבדו את
אדמותיהם והורידו
בשמחה את יבולם.
הרועים הובילו את צאנם
למרעה ולקראת לילה
החזירו אותם הביתה.
הכל היה רגיל, השמחות,
החתונות, הלידות,
הצחוק והבכי.

היה פעם כפר רגיל עם
תושבים רגילים.

אך ערב אחד, כאשר הכפריים חזרו
הביתה עייפים אחרי עבודתם, נשמע
צליל לא רגיל בכפר.
זאב ילל, טלה פעה, ואחרי כן הכל היה
שוב רגיל.

למחרת האיכרים הופתעו כשראו
עקבות זאב בין העקבות הרגילים של
בכפר. אנשים לחשו על דבר בלתי
רגיל שקרה. זאב תקף את הכפר.

אפילו זקני הכפר לא ראו זאב
בחייהם. תושבי הכפר רצו שהכל
יתנהל שוב כבשגרה וחזרו
לעיסוקים הרגילים.
האיכרים יצאו לשדות, הרועים
למרעה.

אך בין הקולות הרגילים של
הכפר נשמע פתאום צעקה.
מישהו קרא "זאב בא! זאב
תקף את הכפר!"

זה הרועה האומלל שדפק
בחזהו וזעק. אנשים עזבו
את מלאכתם ורצו למרעה.
הזאב ברח מזמן והשאיר
את עקבות דם על העשב.

אלה שלא היה להם צאן שמחו
בלבם, ואלה שצאנם לא הותקף
הודו לאל על מזלם הטוב.
אחר כך כולם ריחמו על הרועה
המאומלל וחזרו לעבודתם.

למחרת האיכרים רצו
למכלאות וספרו את הצאן
פעמים אחדות. אלא
שגילו כי צאנם שלם,
נרגעו. כולם ריחמו על
האיכר שאבד כבשה שלו.
ושבו חזרו לעבודתם.

בלילה שמעו שוב את יללת
הזאב ואת פעייה של כבשה.
הכפריים ראו את העקבות
מלאי דם של הזאב, אך שתקו.
הם רק הביטו זה על זה וחזרו
לישון.

לא עברה שעה כשהאיכרים
שמעו שוב את צעקתו של
הרועה "זאב בא! זאב תקף
את הצאן שלי!"
כולם הפסיקו לעבוד.

אחד אמר "הזאב חזר!"
שני אמר "הרועים
האומללים!"
עוד אחד אמר "מי שמוביל את
צאנו למרעה חייב לצפות
לזאב."

ועוד אחד אמר "זה רגיל
שזאב תוקף וטורף כבשים
במכלאה או במרעה."
הם נענעו בראשם וחזרו
לעבודתם.

מאז מדי לילה נשמעה יללת הזאב
ונטרפה כבשה. עקבות הדם והיללה של
הזאב נעשו לאירוע רגיל. כל בוקר
האיכרים הלכו לספור את הצאן
שלהם וזה נעשה דבר

שבשגרה, כמו זריעה והורדת
יבול. השתתפות בצרם של
בעלי הצאן הנטרף נעשתה
דבר שבשגרה, כמו בישול ואכילה.

דבר שבשגרה נעשתה טריפת צאן,
שהבעל שלו העז להוציא אותו
למרעה. לכן הצאן נשאר לרוב
במכלאות. ודבר שבשגרה הייתה
טריפת צאן גם במכלאות בלילה.
צעקות על תקיפות של הזאב נעשו
רגילות כמו כל יתר צלילים
שבכפר. הכפר נעשה שוב רגיל,
עם תושבים רגילים וזאבים רגילים.

**האנשים שמחו
שהחיים נעשו שוב
שגרתיים.**

